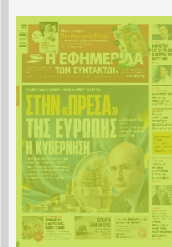

«Λίγοι απομείναμε στην Πόλη, αλλά νιώθουμε αμέτρητοι»

Πηγή: ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Σελ.: 1,28-29 Ημερομηνία έκδοσης: 12-04-2024
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 1523.26 cm² Κυκλοφορία: 4750
Θέματα: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΝΤΟΥΛΙΔΗ, ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΕΜΙΡΤΖΟΓΛΟΥ**
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤΟ
ΖΩΓΡΑΦΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

**«Λίγοι
απομείναμε
στην Πόλη,
αλλά νιώθουμε
αμέτρητοι»**

ΣΕΛ. 28-29

«Προσπαθούμε να κρατηθού

Αρκεί και μία φορά μόνο να συναντήσεις τον Γιάννη Δεμιρτζόγλου και είναι αδύνατον να μην υποκλιθείς στην «ψυχή» και στο πάθος με το οποίο υπερασπίζεται το ιστορικό σχολείο του οποίου εδώ και αρκετά χρόνια είναι διευθυντής, το Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης. Έχει καταφέρει να εκπέμψει ένα δυνατό σήμα πολιτισμού που δεν σταματά να μεταδίδεται συνεχώς στην Πόλη αλλά και στην Ελλάδα. Μια από τις πολλές διοργανώσεις του Ζωγράφειου είναι το ετήσιο Λογοτεχνικό Συνέδριο, που φέτος είναι αφιερωμένο στον Γιάννη Ρίτσο και είναι η αφορμή για να συνομιλήσουμε με τον δραστήριο διευθυντή του, Γιάννη Δεμιρτζόγλου

► Στην **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΠΕΙΟΓΛΟΥ**

• **Κύριε Δεμιρτζόγλου, τον Απρίλη, έπειτα από κάποια χρόνια παύσης, το Ζωγράφειο διοργανώνει και πάλι το Λογοτεχνικό του Συνέδριο, που είναι αφιερωμένο στον Γιάννη Ρίτσο. Μιλήστε μας για τις συνθήκες και την προετοιμασία του...**

Από την άνοιξη του 2012, σε συνεργασία με τα Εκπαιδευτήρια Ε. Μαντουλίδη Θεσσαλονίκης και με την ευλογία του Οικουμενικού μας Πατριάρχη, διοργανώνουμε τα Διεθνή Μαθητικά Συνέδρια Λογοτεχνίας. Ήταν μια ιδέα της συζύγου μου, Ασπας Χασιώτη, γενικής διευθύντριας Εκπαιδευτηρίων Μαντουλίδη, η οποία, χρόνο με τον χρόνο, θέριψε κι έγινε θεσμός. Τα Διεθνή Μαθητικά Συνέδρια Λογοτεχνίας, που πραγματοποιούνται με τη συμμετοχή μαθητών/ριών και εκπαιδευτικών από 20 σχολεία της Ελλάδας, της Κύπρου, της Αφρικής, της Αμερικής και της Πόλης, καθώς και εκλεκτών εκπροσώπων των γραμμάτων και των τεχνών, αποκτούν, χρόνο με τον χρόνο, ξεχωριστή αίγλη και αποτελούν ένα μοναδικό γεγονός για τα γράμματα και τις τέχνες. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, που κηρύττει κάθε χρόνο την έναρξη, κάνει λόγο για μια σπουδαία πρωτοβουλία που «φέρει και πάλι στην Πόλη, στην κοίτιδα της παιδείας, ως

χελιδόνια κομίζοντα την άνοιξη, μαθητές και μαθήτριες από όλο τον κόσμο». Τα συνέδρια έχουν πολλαπλή αξία. Δίνουν τη δυνατότητα στους μαθητές να γνωρίσουν και να μελετήσουν το έργο μεγάλων Ελλήνων δημιουργών, του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, του Κωνσταντίνου Καβάφη, του Γιώργου Σεφέρη, του Γιώργου Βιζυηνού, του Οδυσσέα Ελύτη, του Γιώργου Θεοτοκά, του Αντώνη Σαμαράκη και, φέτος, του Γιάννη Ρίτσου, να συνεργαστούν μεταξύ τους αλλά και με σημαντικούς εκπροσώπους της επιστήμης και της τέχνης και, τέλος, να γνωρίσουν την ιστορία τους. Να κοινωνήσουν στα νάματα της παράδοσής τους, να γευτούν τη ρωμαϊκή φιλοξενία, να αναγνωρίσουν την αξία της πολιτιστικής τους κληρονομιάς. Να επισκεφτούν τις ρωμαϊκές κοινότητες, τις εκκλησίες, τα σχολεία, τα βυζαντινά μνημεία και να θαυμάσουν τις ομορφιές της Πόλης των πόλεων. Το φετινό συνέδριο αφιερώνεται στον ποιητή της Ρωμιοσύνης, τον Γιάννη Ρίτσο. Η προετοιμασία του ξεκίνησε το 2019, αλλά δυστυχώς η πανδημία είχε άλλα σχέδια. Τώρα, όμως, είμαστε έτοιμοι να τιμήσουμε τον μεγάλο Έλληνα δημιουργό, όπως του αξίζει. Συζητήσεις, συναντήσεις, θεατρικά αναλόγια, μουσικά και θεατρικά δράματα, περφόρμανς σύγχρονου χορού και εργαστήρια εικο-

νοποίησης αλλά και περιήγηση στον Βόσπορο, στην Προποντίδα, στην Πρίγκηπο και στη Χάλκη είναι μερικές μόνο από τις δράσεις που περιμένουν τους μαθητές και τις μαθήτριες. Θα μου επιτρέψετε να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στη συναυλία «Αναφορά στο Γιάννη Ρίτσο» του Γιώργου Νταλάρα και των εκλεκτών συνεργατών του και στο θεατρικό αναλόγιο «Η Σονάτα του Σελπινόφωτος», που σκηνοθέτησε ο Θοδωρής Γκόννης με τη Ρένα Πιττακή.

• **Ποια είναι σήμερα η παρουσία και η συμβολή ενός ελληνικού σχολείου, και του Ζωγράφειου συγκεκριμένα, στην Κωνσταντινούπολη;**

Η αποστολή των σχολείων μας στην προσπάθεια να κρατηθούμε ζωντανό στη σκηνή της ομογένειας, να συνεχίσουμε να υπάρχουμε στη γη των πατέρων μας, στο κέντρο της Ορθοδοξίας, είναι καθοριστική. Τα σχολεία μας είναι οι φάροι της παιδείας και του πολιτισμού μας. Οι μαθητές και οι μαθήτριές μας, αν και λίγοι, αξίζουν και πετυχαίνουν πολλά! Συμμετέχουν με επιτυχία σε διεθνή συνέδρια, σε διαγωνισμούς, σε ευρωπαϊκά προγράμματα ανταλλαγών, σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Συναναστρέφονται συνομύλικους τους από την Ελλάδα και τον κόσμο. Επικοινωνούν μαζί τους και συνεργάζονται. Διακρίνονται και εισπράττουν το πιο

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ | ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΜΙΡΤΖΟΓΛΟΥ

με ζωντανοί στη σκηνή της ομογένειας»

Ο επί χρόνια διευθυντής στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης μιλά στην «Εφ.Συν.» για το ετήσιο Λογοτεχνικό Συνέδριο που φέτος είναι αφιερωμένο στον Γιάννη Ρίτσο, για το ελληνικό στοιχείο της Πόλης, για τη συνεργασία με τους Τούρκους, για τις δικές του εμπειρίες

τρελό χειροκρότημα. Καλλιεργούν την ελληνομάθεια και τη γλωσσομάθεια. Συνεχίζουν τις παραδόσεις και τα έθιμα. Γεμίζουν τις εκκλησίες και τα αναλόγια. Είναι η δύναμή μας. Είναι η συνέχειά μας! Με κάθε θυσία πρέπει να διατηρήσουμε άσβεστη την εστία των σχολείων. Εκεί επωάζεται η ελιτίδα.

• Είναι ακμαίο και δραστήριο το ελληνικό στοιχείο στην Πόλη;

Μπορεί να είμαστε λίγοι όσοι απομείναμε στην Πόλη, αλλά νιώθουμε αμέτρητοι. Πιστεύουμε ότι και οι λίγοι αξίζουν το καλύτερο και συνεχίζουμε με νεανικό φρόνημα να ατενίζουμε το αύριο και να ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες, όπως όλη η Ρωμοσύνη. Συνεχίζουμε να ρίχνουμε το δικό μας λάδι καθημερινά στο καντήλι του Φαναρίου. Οι Κοινότητες είναι ιδιαίτερα δραστήριες. Το ίδιο ισχύει και με τα σχολεία μας. Καθημερινά πραγματοποιούνται πολιτιστικές εκδηλώσεις, διατηρούμε τα έθιμά μας και τις παραδόσεις μας με θρησκευτική ευλάβεια. Διακονούμε τις εκκλησίες μας και επιτελούμε τα θρησκευτικά μας καθήκοντα. Καθώς φροντίζουμε να διατηρήσουμε ζωντανό και ανοικτό ό,τι μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας, αντιλαμβάνεστε ότι δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο. Στην Πόλη, δεν σου φτάνουν ποτέ οι 24 ώρες.

• Πώς είναι η συνεργασία σας με τους Τούρκους; Έχετε σχέσεις αλληλεπίδρασης;

Η συνεργασία μας με τους Τούρκους είναι πολύ καλή και διέπεται από σεβασμό. Το γεγονός ότι αποκτάμε δικαιώματα που τα θεωρούσαμε χαμένα για χρόνια είναι ένα μεγάλο βήμα. Βέβαια, πρέπει να γίνουν ακόμη πολλά. Πρέπει να βλέπουμε με το βλέμμα του σήμερα και –γιατί όχι!– του αύριο ό,τι γίνεται και ό,τι δεν γίνεται και να μην

Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης

ONKEL GURSI

είμαστε προσκολλημένοι στο χθες.

• Το Φανάρι και ο Οικουμενικός Πατριάρχης γνωρίζω πως σας στηρίζουν, ποιες είναι οι σχέσεις με το σχολείο;

Φάρος φωτεινός και τύχη αγαθή στην ταπεινή μου πορεία, από τα παιδικά μου χρόνια, ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης, ο πνευματικός μας πατέρας. Είμαστε τυχεροί που ζούμε κοντά του και μοιραζόμαστε την αγωνία του αλλά και τα οράματά του. Τον παρακολουθούμε να κυνηγάει με πείσμα το αδύνατο και να υπηρετεί με πάθος το θάυμα. Τον ευχαριστούμε για όλα όσα μας δίδαξε και του υποσχόμαστε ότι θα είμαστε εδώ, όπως επιθυμεί, και θα ποτίζουμε με το ύδωρ της αγάπης και της αφοσίωσής μας, με τους ιδρώτες της αγωνίας μας, με τις προσευχές των ελπίδων μας, με το αίμα της καρδιάς μας, το δέντρο της Ρωμοσύνης και το άνθος

της Ορθοδοξίας. Ο Παναγιώτατος υπήρξε και μαθητής του Ζωγραφείου, οπότε αντιλαμβάνεστε ότι οι σχέσεις του με το σχολείο του είναι άριστες και οι δεσμοί άρρηκτοι.

• Είναι πρόκληση για σας η θέση του διευθυντή ενός τέτοιου σχολείου;

Η θέση του διευθυντή του Ζωγραφείου Λυκείου Κωνσταντινούπολης, ενός σχολείου με όνομα βαρύ σαν ιστορία, ενός φάρου παιδείας και πολιτισμού, δεν είναι μόνο πρόκληση. Είναι, κυρίως, χρέος και ευθύνη. Η αλήθεια είναι ότι δεν θα μπορούσα να είμαι δάσκαλος ούτε σε κάποιο άλλο ομογενειακό σχολείο ούτε σε κάποιο σχολείο της Ελλάδας. Το Ζωγράφειο είναι το σχολείο μου, είναι το σπίτι μου, είναι η ζωή μου. Από 12 ετών, μαθητής Α' Γυμνασίου τότε, η ζωή μου δέθηκε με το Ζωγράφειο. Το μεγαλύτερο, βέβαια, κομμάτι

της μέχρι τώρα ζωής μου βρίσκεται εκεί, στις αίθουσες του Ζωγραφείου. Εκεί όλες μου οι προσπάθειες για το καλύτερο της ομογενειακής παιδείας –και όχι μόνο–, εκεί δυστυχώς και οι δυσκολίες αλλά πάντα εκεί και η οικογένειά μου, οι άξιοι συνάδερφοί μου, οι συνεργάτες μου στον καθημερινό αγώνα, ομόθρησκοι και αλλόθρησκοι, οι μαθητές μου και οι απόφοιτοι, η Εφοροεπιτροπή της Κοινότητας Σταυροδρομίου και ο πρόεδρος Γιώργος Παπαλιάρης, οι φίλοι του Ζωγραφείου τόσο από την Πόλη όσο και από την Ελλάδα, που δίνουν πνοή στο όραμα και τροφοδοτούν την πίστη ότι θα υπάρχουμε και αύριο.

• Ο πολιτισμός είναι ένας τρόπος διπλωματίας ανάμεσα στις δύο χώρες;

Πιστεύω στη δύναμη του πολιτισμού. Οι εκδηλώσεις που

πραγματοποιούμε στο Ζωγράφειο στοχεύουν και στο να κάνουν το σχολείο μας γνωστό στον κόσμο, να κάνουν περήφανους τους αποφοίτους του που βρίσκονται ό, όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης και να κεντρίσουν το ενδιαφέρον και να προκαλέσουν τη συγκίνηση των φίλων του Ζωγραφείου, χάρη στη στήριξη των οποίων νιώθουμε δυνατοί και συνεχίζουμε αλλά και να γίνουν γέφυρα φιλίας μεταξύ των δύο λαών, να καλλιεργήσουν ένα κλίμα ειρήνης και αρμονικής συνύπαρξης.

• Τι σημαίνει για σας η Πόλη;

Γεννήθηκα στο Κουσκουντζούκι του Βοσπόρου, σε μια γειτονιά όπου συναντιούνται τέσσερις θρησκείες, τέσσερις διαφορετικοί πολιτισμοί. Έζησα την ιστορία της Πόλης στις καλές και κακές της στιγμές. Αποχωριστικά φίλους, συγγενείς, αγαπημένα πρόσωπα. Όλη μου η ζωή στην Πόλη, ένας αποχαιρετισμός... αλλά και ένα χρέος, μια ευθύνη, που η πίστη τη δυναμώνει. Όλη μου η ζωή είναι η Πόλη!

• Αν θα σας ζητούσα με λίγα λόγια να μας περιγράψετε την αγαπημένη σας βόλτα στην Πόλη, τι θα μας λέγατε;

Πολλές είναι οι αγαπημένες μου διαδρομές στην Πόλη, αλλά στο Πέρα, αν θα πρέπει να διαλέξω μία, διαλέγω την επιστροφή μου κάθε σούρωπο από το Ζωγράφειο στο σπίτι, που βρίσκεται στην ασιατική πλευρά. Διασχίζω καθημερινά την πολύβουη και πολύχρωμη Ιστικλάλ, τη Μεγάλη Οδό του Πέρα, για να φτάσω στο Καρσάκιο, στο λιμάνι, για να πάρω το πλοίο για τη Χαλκηδόνα. Συχνά, ελληνικές φωνές τραβούν την προσοχή μου. Μπορεί τίποτα να μην είναι όπως παλιά, αλλά για μένα τίποτα δεν έχει αλλάξει. Τα ιδιαίτερα μεγαλοπρεπή κτίρια, οι μουσικοί του δρόμου και τα αρώματα της Πόλης διώχνουν την κούραση της μέρας και με γεμίζουν δύναμη και αισιοδοξία για το αύριο.

• Τι ευελπιστείτε να μείνει στα παιδιά από το επερχόμενο συνέδριο για τον Γιάννη Ρίτσο;

Εύχομαι οι μαθητές και οι μαθητρίες που θα βιώσουν από κοντά τη μεγάλη αυτή γιορτή παιδείας και πολιτισμού να φύγουν από την Πόλη με τη φαρέτρα τους γεμάτη Ελλάδα, Ρωμοσύνη, ποίηση και γνώση. Εύχομαι, για να θυμηθούμε και τον ποιητή, «να γίνουν ό,τι ζητάει η ευτυχία του κόσμου, να φτιάξουν την ευτυχία του κόσμου. Αλλά χαρά δεν είναι πιο μεγάλη, από τη χαρά που δίνεις».